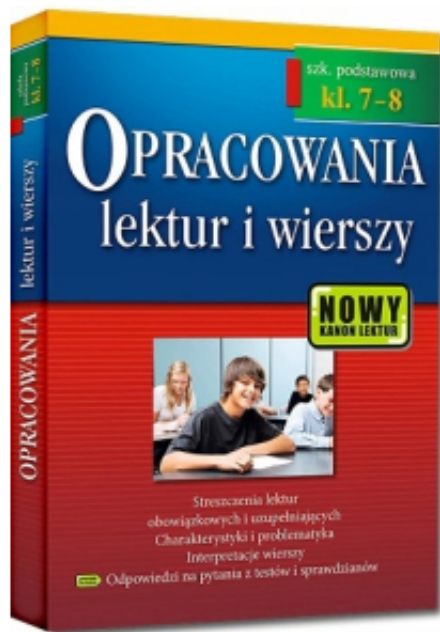

Link do produktu: <https://silesiabook.pl/opracowania-lektur-i-wierszy-klasa-7-8-sp-p-1019.html>

OPRACOWANIA LEKTUR I WIERSZY KLASA 7-8 SP

Cena	28,99 zł
Nośnik	książka papierowa
Autor	Adam Karczewski
Okładka	miękka
Tytuł	Opracowania lektur i wierszy 7-8 szkoła podstawowa
Wydawnictwo	Wydawnictwo Greg
ISBN	9788375177893
Klasa	7
Przedmiot	Język polski
Rodzaj	kompedium, repetytorium, opracowanie
Waga produktu z opakowaniem jednostkowym	0.37
Seria	inna
Wysokość produktu	23.5
Szerokość produktu	16.5
Liczba stron	260
Język publikacji	polski
Rok wydania	2023

Opis produktu

Opracowania lektur i wierszy

Szkoła Podstawowa Klasa 7-8

- ISBN: 978-83-7517-789-3
- rok wydania: 2022
- autor: Jakub Bączyński, Olga Gradoń, Adam Karczewski, Anna Kremiec, Jakub Matusiak, Damian Molicki, Izabela Natódka, Agnieszka Nawrot, Karolina Rymut, Dorota Stopka, Lucyna Szary, Aldona Szóstak, Joanna Tomasik, Weronika Widzińska, Barbara Włodarczyk, Maria Zagn
- liczba stron: 172
- typ oprawy: oprawa miękka
- format: 165 x 235 mm
- waga: 257 g
- stan: NOWA

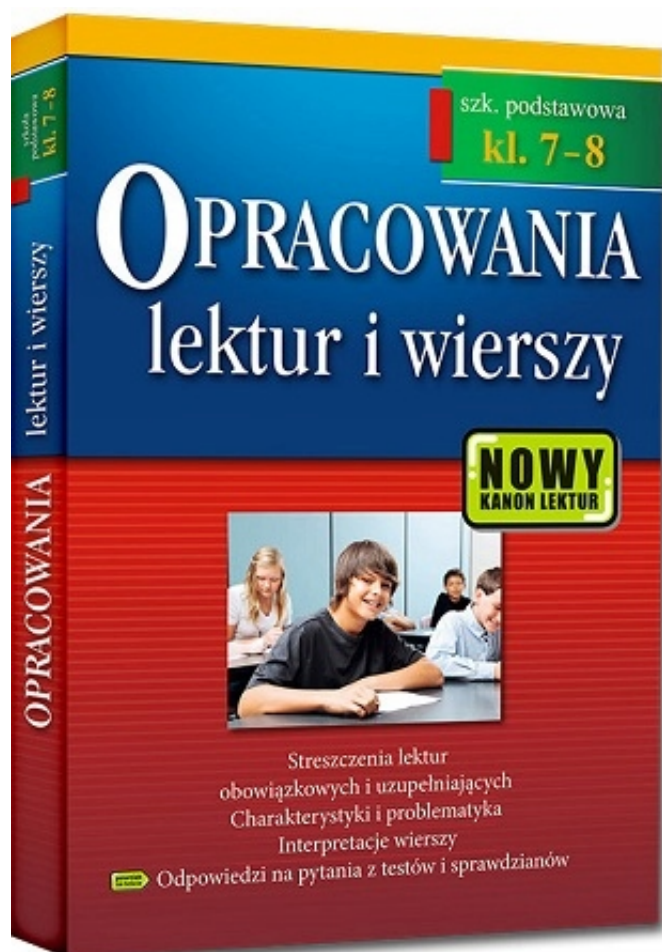
Przedstawiamy nowe wydanie serii **Opracowania lektur i wierszy**, którą cenią i lubią kolejne pokolenia uczniów. Edycja

dla szkoły podstawowej została podzielona na trzy części, a zawarte w niej informacje w pełni odpowiadają wymaganiom **nowej podstawy programowej**.

Trzecia część serii przeznaczona jest dla uczniów ostatnich dwóch klas szkoły podstawowej. Zawiera **omówienia wszystkich lektur obowiązkowych** omawianych w klasach 7-8 oraz **interpretacje i analizy najczęściej pojawiających się wierszy**.

W tej serii omówiono także **lektury uzupełniające**!

Każde opracowanie zawiera streszczenie, plan wydarzeń, charakterystyki bohaterów, dokładnie omówioną problematykę, a także wiele innych niezbędnych informacji. Język publikacji jest prosty i zrozumiały, a odświeżona szata graficzna zapewnia czytelność i przyjazny dla oka wygląd. Zachęcamy do zakupu!

SPIS TREŚCI

WIERSE

- Bogurodzica
- **Stanisław Barańczak**

Łzy w kinie

Pan tu nie stał

Spójrzmy prawdzie w oczy

Wypełnić czytelnym pismem

- **Konstanty Ildefons Gałczyński**

Małe kina

Rozmowa liryczna

Spotkanie z matką (fragment)

Zaczarowana dorożka

- **Marian Hemar**

Kiedy znów zakwitną białe bzy

Jak całować, to ułana!

Nikt, tylko ty

- **Zbigniew Herbert**

Dusza Pana Cogito

Kamyk

Modlitwa Pana Cogito - Podróżnika

Pan od przyrody

Sprawozdanie z raju

- **Jan Kochanowski**

Czego chcesz od nas, Panie

Fraszki (wybór)

Na dom w Czarnolesie

Na lipę

O doktorze Hiszpanie

O żywocie ludzkim

Pieśń świętojańska o Sobótce (fragmenty)

Treny (wybór)

Tren I

Tren V

Tren VII

Tren VIII

- **Ignacy Krasicki**

Bajki (wybór)

Czapla, ryby i rak

Lis i osieł

Mądry i głupi

Potok i rzeka

Przyjaciele

Ptaszki w klatce

Wół i mrówki

Żółw i mysz

Hymn do miłości ojczyzny (Święta miłości kochanej ojczyzny...)

Pijaństwo

Żona modna

- **Stanisław Jerzy Lec**

Aforyzmy

- **Bolesław Leśmian**

Dziewczyna

W malinowym chruśniaku

- **Jerzy Liebert**

Uczę się ciebie, człowieku

Jeździec

- **Adam Mickiewicz**

Niepewność

Reduta Ordona

Stepy akermzańskie

Śmierć Pułkownika

Świtezianka

- **Czesław Miłosz**

Który skrzywdziłeś

Miłość

Piosenka o końcu świata

Wyprawa do lasu

- **Cyprian Kamil Norwid**

Moja piosenka (II)

W Weronie

- **Maria Pawlikowska-Jasnorzewska**

Miłość [Nie widziałam Cię...]

Miłość [Wciąż rozmyślasz]

Ranny ptak

- **Aleksander Rymkiewicz**

Dom zwierząt

Zima zimie nierówna

- **Juliusz Słowacki**

Smutno mi, Boże! (Hymn o zachodzie słońca)

Testament mój

- **Jan Sztaudynger**

Doświadczenie

Fraszka idealistyczna

Pierwsze pytanie

Prawda o spełnieniu

- **Wisława Szymborska**

Cebula

Koniec i początek

Nic dwa razy

Radość pisania

- **Julian Tuwim**

Przy okrągłym stole

Wspomnienie

- **Jan Twardowski**

Fraszki (wybór)

Nie łabędzie śpiew

Ratunek

Z bliska

Podziękowanie

Spieszmy się

Sprawiedliwość

Zaufałem drodze

- **Kazimierz Wierzyński**

Jestem jak szampan

Zielono mam w głowie

LEKTURY OBOWIĄZKOWE

- **Karol Dickens**

Opowieść wigilijna

- **Aleksander Fredro**

Zemsta

- **Aleksander Kamiński**

Kamienie na szaniec

- **Adam Mickiewicz**

Dziady cz. II

Pan Tadeusz

- **Sławomir Mrożek**

Artysta

- **Antoine de Saint-Exupéry**

Mały Książę

- **Henryk Sienkiewicz**

Quo vadis

Latarnik

- **Juliusz Słowacki**

Balladyna

- **Stefan Żeromski**

Szyfrowe prace

- **Melchior Wańkowicz**

Wagary (reportaż z książki Tędy i owędy)

LEKTURY UZUPEŁNIAJĄCE do pobrania online - adres i kod QR w książce

- **Miron Białoszewski**

Pamiętnik z powstania warszawskiego

- **Agatha Christie**

Karaibska tajemnica

Morderstwo w Orient Expressie

- **Lloyd C. Douglas**

Wielki Rybak

- **Arkady Fiedler**

Dywizjon 303

- **Ernest Hemingway**

Stary człowiek i morze

- **Barbara Kosmowska**

Poślacana rybka

- **Zofia Kossak-Szczucka**

Bursztyny

- **Karolina Lanckorońska**

Wspomnienia wojenne

- **Bolesław Prus**

Placówka

Zemsta

• **Éric-Emmanuel Schmitt**

Oskar i pani Róża

• **Henryk Sienkiewicz**

Krzyżacy

Sąd Ozyrysa

• **Nicholas Sparks**

Jesienna miłość

• **Melchior Wańkowicz**

Monte Cassino

Ziele na kraterze

24. (streszczenie rozdziału)

Minął tydzień, odkąd narrator spotkał Małego Księcia. Samolot nie był jeszcze naprawiony, a cały zapas wody się skończył. Mały Książę zaproponował, aby poszukał studni. Narratorowi pomysł szukania studni na pustyni wydał się absurdalny, ale zgodził się. Mały Książę zauważył melancholijnie, że pustynia właśnie dlatego jest piękna, że kryje w sobie studnię. Te słowa przypomniały narratorowi dom, w którym kiedyś mieszkał. Mówiono, iż w domu znajduje się ukryty skarb. Ta legenda nadawała domowi niezwykłą tajemniczość i piękno.

Podczas poszukiwań studni Mały Książę poczuł senną senność. Narrator wziął go na rękę i wyczuł jego kruchość. Wzruszony, szedł dalej, myśląc, że najpiękniejsze w Małym Księciu jest jego przywiązanie do ukochanej róży, które „promieniuje z niego niczym światło lampy”.

25. (streszczenie rozdziału)

Wkrótce narrator i Mały Książę znaleźli studnię. Wyglądała ona nie jak typowa studnia saharyjska, ale jak ocembrowana studnia wiejska. Mały Książę pił i było widać, że dla niego jest to „cicha radość świętego dnia”. Ta woda „zrodziła się z marszu pod gwiazdami” i „była dobrodziejstwem dla serca, zupełnie jak upominek”.

Mały Książę ubolewał nad ludźmi, którzy miotają się po świecie bez celu, hodując tysiące róż i nie znajdując w nich tego, czego szukają.

Mijała właśnie rocznica dnia, gdy Mały Książę znalazł się na Ziemi. Tęsknił już bardzo za swą ojczyzną i wracał na miejsce, w którym spadł. Narrator ze smutkiem dotrzymał obietnicy (narysował kaganiec dla baranka, aby uchronić różę Małego Księcia). Później Mały Książę kazał mu iść naprawiać samolot i prosił, aby wrócił wieczorem następnego dnia.

26. (streszczenie rozdziału)

Gdy narrator przyszedł wieczorem, usłyszał rozmowę Małego Księcia z jadowitym wężem, który kiedyś zaferował mu pomoc w powrocie na jego planetę. Mały Książę upewniał się, czy wąż ma skuteczny jad, i umawiał się z nim na dzisiejszą noc w miejscu, od którego zaczął swą ziemską wędrówkę. Przerazonemu narratorowi powiedział, że to tylko będzie wyglądało tak, jakby umierał, ale naprawdę wcale się tak nie stanie: on zrzuci tylko zbyt ciężkie ciało i wróci na swą odległą gwiazdę. A dziś w nocy gwiazda znajdzie się dokładnie nad miejscem, gdzie Mały Książę spadł rok temu. Pocięszal zasmuconego narratora, mówiąc, że na zawsze pozostanie jego przyjacielem. Kiedy ten będzie patrzył w rozgwieżdżone niebo, będzie mu się wydawało, że wszystkie gwiazdy śmieją się do niego, bo Mały Książę będzie mieszkał i śmiał się na jednej z nich. Wzruszony narrator wyznał, że bardzo lubi słuchać śmiechu przyjaciela.

Mały Książę nie chciał, aby narrator był w nocy świadkiem jego spotkania z wężem. Narrator jednak nie zostawił go samego. Przypomnił sobie słowa lisa: „Jeżeli ktoś pozwolił się oswoić, będzie być może trochę płakał”. Gdy doszli na wyznaczone miejsce, wąż owinął się dookoła kostki Małego Księcia, który po chwili upadł bezszelestnie na piasek.

27. (streszczenie rozdziału)

Narrator naprawił samolot i wrócił do swoich. Smutek wytłumaczył zmęczeniem. Od tamtej chwili minęło sześć lat. Narrator wciąż lubi patrzeć na gwiazdy i słuchać ich „śmiechu”. Wierzy, że Mały Książę powrócił na swą planetę, bo nie znalazł ciała chłopca. Czasem martwi się, bo zapominał przy kagancu dla baranka dorysować skórzany

pasek. Kaganiec jest więc nieprzydatny. Częściej jednak myśli, że Mały Książę tak kocha swoją różę, że nigdy nie spuści baranka z oczu i będzie chronił ukochaną przed niebezpieczeństwem. Czuje się przecież za nią odpowiedzialny.

Dla narratora, podobnie jak dla dzieci kochających Małego Księcia, poczynania baranka i los róży są istotne. „Lecz żaden dorosły nie zrozumie, jakie to jest niezmiernie ważne!”

Problematyka

Historia Małego Księcia została skonstruowana na zasadzie zderzenia **dwóch światów**: świata wartości dziecka ze światem wartości, jakim holdują dorośli. Król, Próżny, Pijak, Latarnik, Bankier, Geograf są uosobieniem cech charakterystycznych dla sposobu zachowania się ludzi „powożnych”. Autor obnaża ich próżność, głupotę, nałogi, patrzyenie na świat przez pryzmat materialnych korzyści, żądzę posiadania władzy, brak poszanowania dla wartości nadrzędnych, jakimi są miłość, przyjaźń, odpowiedzialność, wierność jakiejś idei. Nie cenią dobroci, nie szanują tego, co wzniosłe i piękne. Ludzie dorośli nie mają wyobraźni i nie potrafią wykształcić w sobie **altruizmu**.

ZAPAMIĘTAJ!

Altruizm – postępowanie nacechowane troską o los innych ludzi oraz gotowością poświęcenia interesów osobistych dla dobra społecznego (przeciwieństwo egoizmu).

Utwór *Mały Książę* jest opowieścią o **dojrzeniu głównego bohatera do miłości i przyjaźni**. Róża i lis to symboliczne postacie, które uczestniczą w duchowej przemianie bohatera. Podróż Księcia uczy go, iż wartościami nadzrędnymi w życiu są **przyjaźń, miłość, odpowiedzialność** za innych, **wierność** temu, w co się wierzy, dobroć, szacunek dla drugiego człowieka i **poszanowanie jego wolności**. Chłopiec przechodzi długą drogę do miejsca na pustyni, gdzie daje się ukąsić żmii i umiera.

Utwór *Mały Książę* napisany jest w **konwencji baśniowej (fantastyka)**, ale można również powiedzieć, że jest on **przypowieścią** o ludzkim życiu.

ZAPAMIĘTAJ!

Przypowieść (parabola) – gatunek literatury moralistycznej, utwór narracyjny. Postacie i zdarzenia w nim ukazane należy interpretować nie w sposób dosłowny, ale należy szukać ich znaczenia ukrytego. Świat ukazany w przypowieści służy pokazaniu jakiejś prawdy moralnej, filozoficznej lub religijnej.

HENRYK SIENKIEWICZ

Biografia

Urodził się **5 V 1846** roku w Woli Okrzejskiej na Podlasiu, a zmarł **15 XI 1916** roku w Vevey w Szwajcarii. Był pisarzem i publicystą. Pozostawił po sobie bardzo różnorodną spuściznę literacką: nowele (np. *Janko Muzykant*, *Latarnik*, *Sachem*), powieści historyczne (m. in. *Krzyżacy*, *Trylogia*), obyczajowe (*Rodzina Potanieckich*) oraz podróżniczo-przygodową, napisaną dla dzieci, *W pustyni i w puszczy*.

choremu synkowi, a także rzeszom potrzebujących, o których wsparcie proszą przybyli do Scrooge'a w wieczór wigilijny kwestarze.

Bohater jest skąpy nawet w uczuciach. Nie kłania się ludziom na ulicy, jest okrutny wobec siostrzeńca, który cierpliwie prosi go, by zjawił się jako gość na obiedzie świątecznym.

Ebenezer Scrooge po pamiętnej nocy wigilijnej wesoły i rześki wyskakuje z łóżka wczesnym rankiem, wykrzykuje: „...jestem szczęśliwy niczym anioł niebieski. ...Wesołych świąt życzę wszystkim ludziom na ziemi! Pomyślnego Nowego Roku życzę całemu światu!”. Posyła rodzinie Boba Cratchita, swego kancelistę, ogromnego indyka, dla małego Tima staje się jak drugi ojciec. Staje się najlepszym przyjacielem tej rodziny i wspaniałym pracodawcą. Ofiaruje część swego majątku na potrzeby ubogich. Nawiązuje serdeczne stosunki z rodziną swego siostrzeńca, Freda. Ludzie mówią, „że jak nikt umie święcić Boże Narodzenie”.

Fred – bohater epizodyczny, siostrzeniec Ebenezera Scrooge'a. Jest jedynym synem siostry Ebenezera, człowiekiem bardzo młodym, zakochanym w swojej nowo poślubionej żonie. **Pogodny**, miły, uśmiechnięty, **życzliwy** w stosunku do otoczenia, potrafi się cieszyć każdą chwilą życia. Mimo że Ebenezer odrzucił jego przywiązanie, nie żywi do niego urazy, a jedynie, co odczuwa w stosunku do „starego sknery”, to głębokie współczucie.

Bob Cratchit – bohater drugoplanowy, kancelista pracujący w kantorze Scrooge'a. To człowiek bardzo religijny i bogoboja. Bardzo dobry ojciec wielodzietnej rodziny. Upokorzenia swojego plenipotentą znosi z pokorą. Jest sumiennym i oddanym pracownikiem.

Mały Tim – bohater epizodyczny, syn Boba. Jest niepełnosprawnym dzieckiem – chodzi o kulach. To chłopiec bardzo wrażliwy i pomimo choroby – pogodny. Jest ukochanym synem i bratem.

Bohaterowie nierealni, fantastyczni:

Jakub Marley – bohater epizodyczny, wspólnik Scrooge'a, w chwili, kiedy rozpoczyna się akcja opowieści, miją siódma rocznica jego śmierci. Za życia zachowywał się tak samo, jak Ebenezer: najważniejsze były dla niego interesy. **Nie liczył się z ludźmi**, nie posiadał rodziny. **Po śmierci za karę tuła się po świecie**, ciągnąc za sobą łańcuch, który ukłuł sobie za życia, musi pokutować za popełnione grzechy. Przybywa do Scrooge'a w postaci widma, by ostrzec go i pomóc w uniknięciu podobnego losu.

Występują również:

- ◆ Duch Wigilijnej Przyszłości,
- ◆ Duch Tegorocznego Bożego Narodzenia,
- ◆ Duch Przyszłych Wigilii.

Plan wydarzeń

1. Śmierć Marleya, Scrooge właścicielem firmy.
2. Postępowanie Scrooge'a:
 - a) obojętność wobec potrzebujących wsparcia,
 - b) surowy stosunek do pracowników,
 - c) obojętność wobec siostrzeńca.
3. Wieczór wigilijny i odwiedziny trzech duchów:
 - a) Duch Wigilijnej Przyszłości: wędrówka w krainę dzieciństwa i młodości;
 - b) Duch Tegorocznego Bożego Narodzenia: wędrówka po ulicach miasta, poznanie losu biedaków, ich szlachetności i godności, los małego Tima;
 - c) Duch Przyszłych Wigilii: smutna przyszłość samotnego, starego Ebenezera.
4. Cudowna przemiana – Ebenezer wielkim dobroczyńcą, wspaniałym wujaszkiem, dobrym pracodawcą i przyjacielem rodziny Cratchitów.

Krótkie streszczenie

Stary kupiec, Ebenezer Scrooge, znany ze swego skąpstwa, powraca w wigilię Bożego Narodzenia do domu po pracy w swoim kantorze. Odrzuca prośbę o datkę na biednych, wyśmiewa siostrzeńca zapraszającego go na wigilię i wyrzuca biednego człowieka potrzebującego pieniędzy. Niespodziewanie ukazuje mu się duch jego dawnego wspólnika, Jakuba Marleya, który ostrzega starca, że po śmierci czeka go wieczna męka, jeśli nie zmieni swojego życia. Zjawia zapowiada także odwiedziny trzech innych duchów, które rzeczywiście pojawiają się w nocy i zabierają Scrooge'a na fantastyczną wędrówkę w przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Wspomnienia z przeszłości, obrazy utraconego szczęścia, będącego udziałem innych ludzi wokół, i przerażająca wizja przyszłości sprawiają, że stary kupiec ulega wielkiej przemianie. Podwyższa pensję kanceliście, opiekuje się jego kalekim synkiem, Małym Timem, i nawiązuje serdeczne relacje ze swoim siostrzeńcem. Zaczyna się przyjaźnić z otaczającymi go ludźmi i co roku uroczyste obchody święta Bożego Narodzenia.

STRESZCZENIE

Strofka pierwsza. Duch Marleya (streszczenie)

Poznajemy Ebenezera Scrooge'a. Jest on właścicielem kantoru. To człowiek w podeszłym wieku, niezwykle antypatyczny, zgorzniały, zamknięty w sobie, nie ma przyjaciół, nigdy nie daje jałmużny, dla współpracowników i rodziny jest skąpy i opryskliwy. Dowiadujemy się, iż 7 lat wcześniej umarł wspólnik Scrooge'a – Jakub Marley.

Jest wigilia Bożego Narodzenia. W kantorze Ebenezera pojawia się syn niegdyś bardzo kochanej przez niego siostry – Fred.

Fred składa wujowi życzenia świąteczne oraz noworoczne i zaprasza go na obiad w pierwszym dniu świąt. Ebenezer przyjmuje siostrzeńca bardzo nieuprzejmie, odmawia mu. Okazuje się, że ten stary człowiek nienawidzi świąt, ponieważ musi za dzień wolny od pracy płacić swojemu kanceliście, który w tym czasie odpoczywa. Scrooge jest niewiarygodnym sknerą, płaci swojemu pracownikowi bardzo małą pensję.

W kantorze pojawiają się następnie dwaj mężczyźni zbierający pieniądze dla biednych. Ebenezer oświadcza, że nie złoży datki dla potrzebujących i że należałoby ich zamknąć w więzieniach i w domach pracy, reszta powinna (jego zdaniem) „umrzeć czym prędzej i w ten sposób zmniejszyć nadmiar ludności na świecie”.

Przyszedł jeszcze do Scrooge'a chłopiec śpiewający koledy, szybko jednak uciekł, widząc, że Ebenezer zamierza go uderzyć.

Kancelista prosi o dzień wolny od pracy. Scrooge jest rozłoszczony, robi pracownikowi wymówki, iż ten „okrada go każdego 25 grudnia”.

Ebenezer udaje się do jadalni na „swoją smutną obiad”, po czym podąża do domu. Kołatka do drzwi przybiera na chwilę kształt twarzy Jakuba Marleya – Scrooge jest nieco zaniepokojony. Zaczynają się dziać dziwne rzeczy. Dom zatrzęsł się jak od gromu, po schodach wjechał karawan. Scrooge nie wierzy własnym zmysłom. Potem zaczynają dzwonić wszystkie dzwonki, które znajdowały się w domu Ebenezera. Scrooge słyszy odgłosy przypominające brzęk łańcuchów, które wlecze za sobą jakaś postać. Wtedy w pokoju naszego bohatera pojawia się widmo. Ma ono twarz starego Marleya. Duch Marleya mówi dawnemu wspólnikowi, że na każdym człowieku „cięży obowiązek duchowego bratania się ze swymi bliźnimi. Jeśli ktoś obowiązkowi tego zaniedba za życia, musi go dopełnić po śmierci”. Tak stało się z Jakubem Marleyem, jego dusza błąka się po świecie i przeżywa męczarnie, ponieważ za życia nie troszczył się o ludzi, a jedynie o interesy.